

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag er paa enkelte Redaktionsændringer nær ligelydende med det i forrige Samling fremsatte. Angaaende Lovforslaget bemærkes:

§ 35 i Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet af 15de Maj 1868 blev det bestemt, at Loven skulde underkastes en almindelig Revision inden Udgangen af Finansaaret 1872—73, og saafremt denne ikke skulde føre til en ny Lov, hvert følgende Finansaar, indtil en anden Lov fremkaldtes.

§ Henhold hertil blev der ved Loven af 17de Maj 1873 bevilget Underofficererne et Tillæg til deres Lønning, voksende efter 10 Aars Tjeneste, men siden den Tid ere deres Lønninger ikke blevne forhøjede. Vel er der fra 1874—77 og fra 1880 til Dato tilstaaet dem Dyrtidstillæg, der noget forbedrede deres Aaar, men desuagtet maa det sikkert erkendes, at Underofficerernes Løn er meget ringe i Forhold til den Tjeneste, der forlanges af dem, og til det Bederlag, der hydes Mænd i civile Stillinger af tilsvarende Betydning.

Ifølge den ovenfor citerede Paragraf have Underofficererne et billigt Krav paa, at der tages Hensyn til de Forandringer, der siden Lovens Emanation ere foregaaede i saa godt som alle Livsforhold; dette har sikkert ogsaa været Lovens Mening, men dog ere Underofficerernes Lønningsvilkaar endnu de samme som for næsten 20 Aar siden. Man kan derfor ikke undres over, at Ønsket om at faa deres Krav forbedrede stadig mere indtrængende gør sig gældende hos Underofficererne, og at de, naar dette ikke opnaas, i stedse stigende Grad søge ud i civile Stillinger, der hyde dem bedre Levevilkaar end den militære Stilling. At dette virker i høj Grad skadeligt for Tjenesten, er indlysende. En saadan Udvandring af Underofficererne er allerede begyndt, og skulde den vedblive eller endog tiltage, vil Situationen i Fremtiden kunne blive betænkelig.

Saaframt de i nærværende Lovforslag for Underofficerer opførte Lønninger, der betegne en besteden Fremgang, maatte blive tilstaaede, vilde Forholdene dog formentlig bedres saa meget, at disse Mænd vilde se lidt lysere paa deres Stilling, og man tør haabe, at den største Trang derved vilde være afhjulpen.

Allerede ved Loven af 17de Maj 1873 indførtes det Princip, at den længere Tjenestetid medfører en højere Lønning, og dette Princip er yderligere udviklet i nærværende Lovforslag ved Indførelsen af Tillæg for 5, 10, 15 og 20 Aars Tjeneste, da man finder det rigtigt, at den ældre og veltjente Underofficer lønnes forholdsvis bedre, end den yngre med kort Tjenestetid. Dette vil navnlig faa Betydning for de Underofficerer, der, som f. Eks. i Tøjhusafdelingen og Skvipeafdelingen, ikke kunne naa op i de højere Charger og derfor maa se yngre Mænd gaa frem og opnaa højere Lønning.

Da Underofficererne af Haandværkerkorpset og Søminekorpsets Depot ved deres Udnævnelse til Underofficerer allerede ere i en fremrykket Alder, har man anset det for billigt at forhøje det første Tjenestetidstillæg for disse Mænd til 100 Kr.

Understabsintendanterne ere ifølge Loven af 24de Juli 1880 lønede som Underofficerer af 1ste Klasse, 3dje Grad, og bør derfor oppebære samme Tjenestetids-Tillæg som disse.

Da der kun undtagelsesvis kan anvises Underofficerer af 2den Klasse Kvarter, er ved Fasttættelsen af de foreslaaede ny Lønnings-satser den i Lønningsloven af 1868 § 8 tilstaaede Kvartergodtgørelse af 60 Kr. aarlig medindbefattet i den ny Lønning som en fast Lønningsdel, hvorfor Bestemmelsen i nævnte Lovs § 8 bør bortfalde. Samtidig er der tilføjet en Bestemmelse om at Underofficerer af 2den Klasse stilles lige med Underofficerer af 1ste Klasse med Hensyn til Betaling for Kvarter i Nyboder.

Til Opnaaelse af det i Lønningsloven af 1868 § 12 nævnte Tillæg for 8 og 16 Aars Tjeneste er knyttet den Betingelse, at Tjenesten skal være dafeltfri, og da Lov af 29de Marts 1899 om Forandring af Pensionloven for Underklasserne af 20de November 1876 bestemmer, at Bestidelsen af dette Tillæg regnes lige med henholdsvis 2 og 4 Aars Tjeneste, har man ment at burde bibeholde det, dels af Hensyn til Pensioneringen, dels som en Opmuntring.

Vigeledes har man anset det for rigtigt, at bibeholde Bestemmelsen i Lønningslovens § 7 om Brød eller Brødpenge som en Del af Lønningen, navnlig under Hensyn til, at Underofficererne, naar de kommanderes til